



21698

Val Komp.

III Mag. St. Dr. P

bieski.

Res Polonicae

Kurzankowia Mathiae: Salutationes Sereniss.  
et Invictiss. Principis Joannis III. — nomine  
Ordinum et Nationum urbis Leopoliensis.

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

№. 1278



S

s

v

I

v

v

Ru

V

M

J

E 2

O

Gen  
20



SALVTATIONES  
SERENISSIMI & INVICTISSIMI  
PRINCIPIS  
IOANNIS III

Dei Gratia

REGIS POLONIAE.  
MAGNI DUCIS LITHVANIAE,  
Rusiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae, Kijouiae,  
Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Liuoniae,  
Smolensciae, Seueriae, Czerniechouiaeq;.

Nomine Ordinum & Nationum  
VRBIS LEOPOLIENSIS.

*A*  
MATHIA KUCZANKOWICZ, Vtriusque Iuris  
Doctore, S. R. M. Secretario, Consule Leopoli:

Idiomate Polonico Habita,  
Latioque DONATAE

Et à Iosepho Antonio Kuczankowicz Filio, Artium  
Humaniorum Auditore,

IN LUCEM PUBLICAM

DATÆ.

Anno Natæ Orbi Salutis 1677.

ZAMOSCI, Typis Academicis.

*J. M. Panu*  
*263*  
*Prisknerowi Zawitkowi*  
*z Krakowia*  
*M. M. Panu*  
*z Awagrowi*





BIBLIOTH. UNIV.  
JAGELLONICAE

21. 698 III

**PRINCIPIS** in **CLYPEO**, **REGNI BELLONA** **POLONI**,

Hactenus armisonum sanguine scripsit **Opus**.

Iam **Cruor**, & **sæui** cedant discrimina **MARTIS**,

Scribitur in **CLYPEO PAX**, & amica **QVIE S**:

Hoc **TIBI** debemus, **REGVM FORTISSIME**; cuius

Impauido steterat **Pectore** tota **SALVS**.

**INVICTVS** Bello, **PACEM** post **Arma** tulisti;

Sic **DECVS** in **SCVTO**, clauditur omne **TVO**:

Ioannes Franciscus Kuczankowicz:



SERENISSIMO ET INVICTISSIMO  
P R I N C I P I  
I O A N N I I I I.

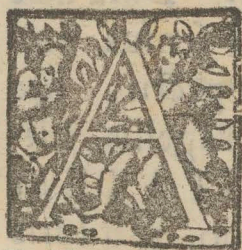
Dei Gratia

REGI POLONIAE

MAGNO DUCI LITHVANIAE

Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae, Ki-  
iouiae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Li-  
uoniae, Smolensciae, Seueriae, Czer-  
niechouiaeq;.

Domino Domino Clementissimo.



Tomum in SOLE TVO habes, ingen-  
tis GLORIAE TVÆ Pagellam hanc,  
fimbriamque minimam, quam vnâ mecum,  
Augustæ Purpuræ TVÆ substerno; SE-  
RENISSIME & INVICTISSIME  
REX. Nulla quidem fandi Maiestas ex æquo TE affe-  
qui potest; omnino tamen ab ijs, Orbi dicendus es, quibus  
discrimine TVO seruatis, Idioma lætitiæ dedisti. Cul-  
tissima omnium gaudij lingua, Gratias omnes habet; dum  
PRINCIPI suo gratias loquitur, quas Pace, maximo

)( 2

Bello

ONI,

VIE S:  
ius,

VO:  
kowicz:



Bello partâ meruit. Publicæ lætitiæ hoc Idioma, etiam  
LEO ROXOLANVS, Triumphis TVIS sæpe  
didicit, cum ab Armorum TVORVM facie ORIENS  
siluisset; vt VICTOR OTHOMANNICÆ Potentia,  
tantò longiùs audireris. Amara hæc THRACVM  
silentia, ORBEM Vniuersum GLORIÆ TVÆ at-  
tentum fecerunt; eùm Maximum ex ASIÆ Manubijs  
duceres Triumphum; Castris exuto ad Chotinum, funera-  
toque ORIENTE. Redibat tunc ex DACIA TECVM,  
MARS ante Coronam verè Augustus, & omnis æui stu-  
por; qui nunquam antea pari exemplo Triumphatos TVR-  
CAS, ægrè olim capiet; nec Hilaria exinde nostra animi  
quavis indagine assequetur. Ob ZORAVNENSE  
quoque formidandum negotium, summâ virtute bellicâ, &  
admirabili Prudentiâ TVA confectum, quod TE gratia-  
rum, & publicæ lætitiæ Idioma loqui debeat; ij capiunt,  
qui sub ictu fuere. Naufragio TVO lenes alijs Ethesiæ,  
& alta domi quies; cum TV ancipitem REGNI For-  
tunâ, Augusto Capite TVO sisteres, & Pacem Sanguine  
parares. Ab utroque Opere redeuntem MAGNUM TE  
& INVICTVM PRINCIPEM; seu cum CHOTI-  
NENSES LAVREAS, seu cum ZORAVNEN-  
SEM PACIS OLEAM ferres; Triumphali Honore  
LEOPOLIS excepit; seruata per TE, an rursus con-  
dita? quæ prima hostilibus armis obijci debuit. Data hæc  
functio Parenti meo, vt occurrentium TIBI sensus, ver-  
bis promeret; & in MAIESTATIS conspectu, ore  
publico loqueretur. Exceptum à me breuibus Pagellis, Idi-  
oma hoc Patris mei; quod ipse infra MAIESTATEM  
TVAM ratus, dum recondit; ausum hunc Filio, quò Iuris  
publici fieret, MAIESTATIS TVÆ Clementia fi-  
dentiùs permisit. Sinas ergo REX MAGNE, paruulos  
ad Te venire; vt TE PATREM PATRIÆ norint,  
voceque paternâ saluent; cum elingues adhuc, dignam tan-  
tâ MAIE.



tā MAIESTATE vocem nesciant. Leget TE omne  
æuum, etiam in hac minima Pagella, REGEM MAXI-  
MVM; non ex Facundiæ censu, sed ex GESTORVM  
TVORVM MAIESTATE; quæ dicentium de TE  
curas omnes excedit. Ita seruati magno toties discrimine  
TVO, minimus LEONIS Catulus; THRONO MA-  
IESTATIS TVÆ, cum hoc pugillo munere affusus,  
Regale illud Paludamentum TVVM dulciter lambo;  
quod paratum erat, pro DEO, & PATRIA, Augusto  
Sanguine decolorari, & per Mille vulnera scindi. Annue  
REX INVICTISSIME stylo, cordequè Paterno hoc  
agenti, precantique; vt reddita PATRIÆ, Triumphis, &  
immensis Laboribus TVIS; diu Nobis TECVM PAX,  
& FELICITAS PVBLICA REGNET.

Serenissimæ & Inuictissimæ  
MAIESTATIS TVÆ,

Subditorum minimus

IOSEPHVS ANTONIVS KVCZANKOWICZ,

Artium Humaniorum Auditor.



et MAIESTATE vocem neclant. Iteget TE optime  
exunt, etiam in hac minima Regella, REGEM MAXI-  
MVM; non ex Facundia censu, sed ex GESTORVM  
TVORVM MAIESTATE; quae discernit de TE  
curae omnes excedit. In seruari magno toties distans  
TVO, minimus LEONIS Catulus; THRONO MA-  
IESTATIS TVAE, cum hoc pugillo munere affusus;  
Regale illud Paludamentum TVVM dulciter ianbo;  
quod paratum erat pro DEO, & PATRIA, Augusto  
Sanguine decolorati, & per Mille vulera scindi. Anne  
REX INVICTISSIME Nolo, cordesque Patris hoc  
agenti, precantique; ut reddita PATRIAE, Triumphus, &  
inimicis Laboribus TVIS; dia Nobis TECVM FAX,  
& FELICITAS PVBICA REGNET.

Seruilissimae & Inuictissimae

MAIESTATIS TVAE

Subditorum minimis

LOGERNAE ANTONIVS KACZANKOWICZ

Arma Humaniorum Auctor.

I  
M  
cont  
prop  
did  
IM  
cont  
prop





SALVTATIO PRIMA  
SERENISSIMI  
IOANNIS III.  
REGIS POLONIÆ.  
Magni Ducis Lithuanix &c. &c. &c.

Cum Anno Domini 1673.

Die 16. Mensis Decembris.

POST VICTORIAM CHOTINENSEM SV-  
PREMVS REGNI MARSCHALCVS, &  
EXERCITVVM DVX, LEOPOLIM  
REDIISSET.



Vo olim honore, Roma Genti-  
um Domina, Marcum Antonium victorem  
profecuta est; qui, vt primus Leonibus in-  
uectus triumpharet; generosos Leonum Spi-  
ritus frena pati posse doctos, primùm sub-  
didit, & Currui iunxit Triumphali; eo Te nunc, MAGNE  
IMPERATOR, Chotinensibus Manubijs onustum,  
confectoquæ maximo Bello feliciter Reducem, LEO Me-  
tropoleos Russiæ, fidus, & peruigil Excubitor, Venerando  
A Cultu



Cultu Nostro excipit Triumphantem. Non se iuges ille;  
brutasque Currui Tuo Feras, aut indomitos iungit Leones;  
sed pronos Honori Tuo, & in omne gaudij genus effusos,  
quotquot sumus VRBIS huius Ciues, & Incolas, ceu  
genuinos Leonis Catulos, in occursum Tuum educit; vt  
quam maximo publicæ lætitiæ apparatu, sensuque à Nobis  
exceptus; per hæc ipsa supposita VICTORI TIBI,  
animorum Nostrorum brachia, dilectum hoc Magnanimi  
Leonis Cubile introcas. Nec verò aliud in Te Salutando  
Orationis genus promimus; quam illud, quo à volucris  
olim humanas voces imitari doctis, Maximos Triumphan-  
tium, Salutatos Roma audiit; cum articulaté, & energicè  
proferrent, SALVE IMPERATOR; quibus Nos  
Summo Tuo merito addimus, Salve VICTOR, Salve  
TRIVMPHATOR, Salve Thracum, & Orientis totius  
Terror, Tauricæ fulmen; Cosacorum Rebellium Debellator.  
Salve pietate, fortitudine, Sapientiâ, Magnitudine animi,  
& rerum gestarum felicitate DVX incomparabilis; qui  
Gentilitio SCVTO TVO, Coronam Regni Viduam pro-  
texisti; & quod ex Horoscopo Genesis Tuæ, Astrorum pe-  
ritissimis adhuc in flore ætatis Tuæ patuit, non semel ab  
ultimo discrimine, propriæ salutis periculo conseruasti. Ac  
vt hic bellis quam plurimis immortalia Gesta TVA, transa-  
ctumque cum Immortalibus Scytharum Copijs, ingens ad  
Podhayce Opus, haud commemorem, superiori Anno, cum  
modica Veteranorum Manu, Antemurale Patriæ factus;  
Hostem numero, & lætis successibus tumentem; dum ex  
visceribus Regni, quo se vastis agminibus infuderat, ingenti  
prædâ onustus reuertitur; maximâ virtute, strageque ad in-  
terneccionem fudisti; opimaque spolia ferens, Christiani  
populi Captiuorum tot Millia, ex ipsis Tauricæ faucibus  
eliberasti. Nuperrimè verò, optimis auspicijs, Solemnes DI-  
VI MARTINI FERIAS in Hostico agens, Castra  
Turcarum, naturâ loci, & arte munita, apparatuque bel-  
lico

lico  
DE  
rem  
&  
cor  
Coe  
mo

E

fort  
guir  
VI  
&  
pro  
grit  
& C  
vinc  
CE  
SO  
in p  
sum  
nici  
foru  
per  
vng  
Felic  
infig  
Leon  
res,  
pro i  
VM



lico instructissima, ausu planè vix audito fortissimè aggressus,  
DEO EXERCITVVM DVCE, expugnâsti; flo-  
remquè Militiæ, ac immanis potentiæ robur profligâsti,  
& deleuisti. Quinquaginta totis, & amplius à Clade Ce-  
corensi Annis, Nobiles Polonæ Militiæ Manes, iustam è  
Cœlo Nemesim poscentes, valido Superos vrgebant cla-  
more.

### Exoriare aliquis, nostris ex ossibus vltor.

Excitauit DEVS, EXERCITVVM DOMINVS,  
fortem, inuictum, felicem TE Belli Imperatorem; qui San-  
guinem Fratrum TVORVM, & Magni olim PROA-  
VI TVI STANISLAI ZOLKIEWSKI CANCELLARII,  
& EXERCITVVM REGNI DVCIS SVPREMI,  
pro Fide Orthodoxa, pro Aris, & Focis, pro Salute, & inte-  
gritate Patriæ, summâ virtute profusum; Os de Ossibus,  
& Caro de Carne, MAGNVS PRONEPOS eius  
vindicâsti: contemptuq; habitam immortalem operam  
CELSISSIMI olim PATRIS TVI, IACOBI  
SOBIESKI, CASTELLANI CRACOVIENSIS,  
in pactis inter vtramquè Gentem Foederibus, nunc per  
summum scelus violatis, satis superquè vltus es; Othoman-  
nici Exercitûs ad Chotinum tanto sanguine, tantoq; Cæ-  
forum numero; quantus à Mucrone Polono cecidisse,  
per omnem retro ætatem, Res Nostras euoluentibus, haud  
vnquam obseruatus est. Gratulamur proinde Virtuti, &  
Felicitati TVÆ, concessum benedictione DIVINA, tam  
insignis victoriæ Decus, omnes, quotquot primariam hanc;  
Leonis Roxolani incolimus VRBEM; cruentosq; sudo-  
res, & belli curas ingentes profundè venerati, virentem  
pro ijs, gratitudinis nostræ, VICTORI, & TRI-  
VMPHATORI TIBI, deferimus Palmam, Auitoq; SCV-



TO TVO, adamantino pollice, tale incidimus LEMMA:  
Semper HONOS, Nomenq; Tuum,  
Laudesq; manebunt.

Fama verò etiam post Fata superstes, ituris in omne æuum  
Heroicis operibus Tuis, immortales destinat Laurus.  
Iam igitur ingredi VRBEM hanc, omine quàm felicissi-  
mo, ILLUSTRISSE MARSCHALCE &  
EXERCITVVM REGNI DVX SVPREME,  
Triumphale Roxolanarum Gentium Caput, & Corona.

Ingredere Urbem hanc Bellatorum Sarmatiæ, DVCVMQ;  
fortissime, prudentissime, felicissime, per altas gestientis po-  
puli voces, plausus, Vota, Panegyres; ac vt communi  
omnium sensu, & voto loquar; Intende, prospere procede,  
& regna, <sup>Nobisq; impera</sup> prælijs gloriosus, bello inuictus. Det vtinam altissi-  
ma illa Cœlorum Maiestas, per quam Reges regnant, aure-  
am illam orbata Patriæ horam; vt Gentilitio SCVTO  
TVO ab omni discrimine protecti, & alto pacis quasi con-  
ticio quiescentes, inter decretas, Supremo rerum Authori,  
ob felicissimam ELECTIONEM, Gratias, in publi-  
cos lætitiæ plausus effundamur.

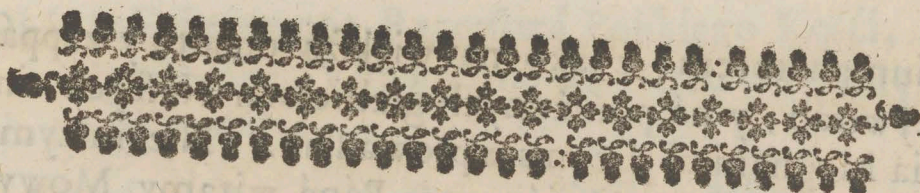
Vt Scuto bonæ voluntatis, protexisti Nos,  
coronasti Nos.



P  
I E  
Gdy  
CHO  
czás  
T M  
los L  
subdic  
nor,  
wy Pa  
szmoś  
skicy v  
do Ko  
lice Ru  
Nie po  
umfál  
zaprzę  
iako ge  
szego  
śmy V



6



PIERWSZE WITANIE  
IEGO KROLEWSKIEY

Mości P. Naszego Miłościwego.

Gdy po Znieścięniu Szczęśliwie Woyfk Tureckich pod  
CHOCIMEM Zwiętkim Zwycięstwem, będąc na on  
czas NAYWYZSZYM MARSZAŁKIEM, y HE-  
TMANEM WIELKIM KORONNYM do  
Lwowá powrócił.

**I** Aki niegdy Honor, Rzymiánie, Victores Gen-  
tium, oddáli Powraciającemu z Zwycięstwem z  
Woyny Farsalickiey Antoniuszowi, że ná wiazd  
iego, aby pierwszy nád inszych Leonibus inue-  
ctus, in Vrbe triumfował, pierwszy raz genero-  
los Leonum Spiritus, mitigatá ich ad Manum ferociá  
subdiderunt, & Currui iunxerunt Triumphali; Taki Ho-  
nor, y powinna wdzięczność laśnie Wielmożny Mości-  
wy Pánie Márszałku y Hetmánie Wielki Koronny, Wá-  
szmości Názemu Mościwemu Pánu, z Woyny Choćim-  
skiey w dobrym zdrowiu, y Szczęśliwie, debellatis Hostibus  
do Korony powraciającemu LEW Wierny y Czuyny Sto-  
lice Ruskiey Strażnik, przez nas dnia dżisieyszego oddáie.  
Nie poszofne Końie, áni nietrozumne iákie Lwy, do Try-  
umfálney Wászmości Názego Mościwego Pána Karoce  
zaprzęga; ále Nas wszystkich Lwówian, quotquot sumus,  
iáko genuinos Leonis Catulos in occursum Wászmości Ná-  
szego Mościwego Pána, z wielką rádością wysyła, aby-  
śmy Wászmości Názego Mościwego Pána Victorem y  
Trium-



Triumphatorem, z iako naywiększą ochotą y zappáracya przywitani, y ná poniżonych grzbietach Nászych, in Cubilia Magnanimi Leonis wprowadzili. Nie inszym Wá- szności Nászego Mościwego Pána witamy Mowy Sty- lem, ale takim, iako niegdy y Rzymian wyćwiczone Pta- stwo, powracaiacyh z Woyny Kawallierow y Wodzow swoich, witac zwyklo, articulaté y energie wymawiaiac; Salve Imperator; a My nad to przydaiemy, Salve Victor; Salve Triumphator; Salve Thracum, & Orientis totius Terror; Tauricæ Fulmen; Cosacorum rebellium Debel- lator. Witay Pobożny, Mądry, Mężny, Odważny, y Szczęśliwy Wodzu Nász, który Gentilitio SCVTO TVO, Owdowialey Koronie Polskiej, Wielki od rąk Pogańskich zaszczyt odważnie Vczyniles; y nie raz ia iako to peritissi- mi Astrorum ex Horoscopo Genesis TVÆ, w Młodym wieku Wászności Nászego Mościwego Pána obiecowali, ab Ultimo discrimine, propriae Salutis periculo, zachowa- les. A że inszych Okazy, y Podhaieckiey z Tátarámi Tránsakcyey, ná ten czas zamilczę; przeszłoletniey Kám- paniey, dosyc w szczupley Liczbie Woyska Koronnego, będąc Wászność Nász Mościwy Pan iedynym w Czoł- caley Korony zaszczytém, powracaiacego nazad z Mało- polskich Prowincyi z wielką y bogatą zdobyczą Nieprzyja- ciela, Szczęśliwie Wászność Nász Mościwy Pan rozgromi- les; znaczne Lupy odebrales; y tak wiele Tysięcy Dusz Chrześciańskich Poimańcow, z Więzienia y Niewoli Po- gańskiey Oswobodziles. Teraz zaś świeżo, w Ziemi Nie- przyziacielskiey, ná Święty Marcin Koleduiac Potężny y obronny iako od samey Nátury, tak y od Ręki ludzkiey Oboz Otomański, niesłychaną Odwagą y mężnym Ser- cem opanowales, Wászność Nász Mościwy Pan, wstę- pnym Boiem, DEO Exercituum Duce Machometáńskie Woyska rosproszyles; Florem Militiæ y Potencyą hárdego Musulmańiná gloriose zwycięzyles. Przez Lat Pięćdzie,

śia

śia  
Ce  
Mu

V

fzm

RV

SL

KA

za V

ięń

Car

DZ

Naf

teln

śnie

BI

GC

RO

zaw

ście

men

pori

Polk

Boz

Moś

za T

odw

przy

nu

taki



śiat kilką, Szlachetne one Rycerstwá Polskiego Kości, ná  
Cecorze Pogrzebione, Vstáwicznje do Nieba ó Pomstę ná  
Musulmanow wołały.

Exoriare aliquis Nostris ex Ossibus Vltor.

**W**Zbudził Pan Bog, Dominus Exercituum, Wá-  
szności Nászego Mościwego Pána, Mądrego,  
Odważnego, y Szczęśliwego Wodzá, żeś Wá-  
szność Nász Mościwy Pan Sanguinem Fratrum TVO-  
RVm y Świętey Pamięci Prádziadá Twoiego STANI-  
SLAWA ZOLKIEWSKIEGO Wielkiego niegdy  
KANCLERZA y HETMANA KORONNEGO,  
zá Wiare Świętá, y Świątnice Páńskie, zá Całość y dostoi-  
ęństwo Oycyzny odważnie rozláń: Os de Ossibus, &  
Caro de Carne, WIELKI WIELKIEGO PRA-  
DZIADA PRAWNK Vindicavit; oraz WM.  
Nasz Mościwy Pan, lekkiey Vwagi y Despektu nieśmier-  
telney práce, Świętey Pamięci RODZICA Swoiego Iá-  
śnie WIELMOZNEGO niegdy IAKOBA SO-  
BIESKIEGO KASZTELANA KRAKOWSKIE-  
GO, zá rozerwáne Chocimskie PACTA, między KO-  
RONA POLSKA y PORTA OTOMANSKA  
záwarte, Sowiecie się Wászność Nász Mościwy Pan zem-  
ścił; tak wiele Trupá Tureckiego ná plácu pod Choci-  
mem polożywszy, iako nigdy retroactis Seculis y tem-  
poribus, Gestá POPVI POLONI przežierájąc, Szablá  
Polska niedokazála. Winszuujemy tedy Błogosławieństwá  
Bożego, y Szczęścia tak Wielkiego Wászności Nászemu  
Mościwemu Pánu, wszyscy Miásta Lwowa Incolæ, á oraz  
zá Trudy woienne, y Krwawe Mársowe Práce ochotnie y  
odważnie podięte, Virentem wdzięczności Nászey palmam  
przy niskim poklonie Wászności Nászemu Mościwemu Pá-  
nu VICTORI y TRIVMPHATORI oddájemy.  
takie ná Oyczystey Wászności Nászego Mościwego Pá-  
ná

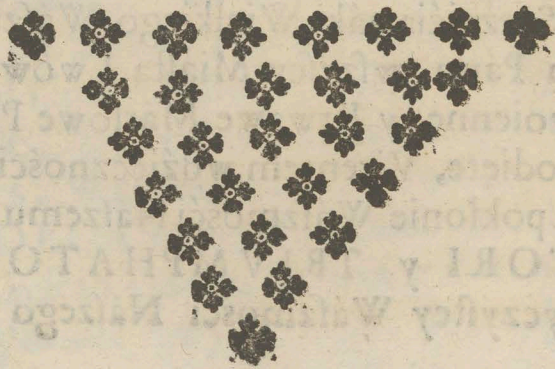


ná IANINIE Piorem Dyamentowym wyrysowałszy  
L E M M A.

Semper HONOS NOMENq; Tuum LAVDESq; manebūt

FAMÁ zaś, y post Fata Superstes, w pozne Láta y Wicki,  
odwáżnym Wáżmości Nászego Mościwego Páná  
Dzielom, Immorrales gotuie Laurus. Iuż tedy wstępuy  
Szcześliwie do Miásta, Iásnie Wielmożny Mościwy Pá-  
ńic MARSZAŁKV y HETMANIE WIELKI  
KORONNY, Tryumphale Narodu Ruskiego Caput, &  
Corona. Wstępuy do Miásta Mężny, y Szcześliwy W O-  
D Z V Nász, per altas gestientis populi Voces, plausus,  
Vota, Panegyres: á że ex Communi Omnium Sensu y  
Voto rzeke. Intende, prosperé procede, & regna, No-  
bisq; impera, Præliis gloriosus bello inuictus. Day Pánic  
Boże, per quem Reges regnant, onę Szcześliwą Koronie  
Polskiej Owdowiątey Godżinę, ábyśmy Gentilitio Wá-  
żmości Nászego Mościwego Páná SCVTO protecti, &  
alto Pacis quasi conticinio quiescentes, zá zgodną y Szcześ-  
liwą ELEKCIÁ Naywyższemu Niebá y Ziemie Stwor-  
cy, wzaięmnie się wšzyscy rádując y wesełąc dziękowali.


Vt Scuto bonæ Voluntatis protexisti  
Nos, Coronasti Nos.



ginta  
Sacro



8



SALVTATIO SECVNDA  
EIVSDEM SERENISSIMI  
REGIS.  
ET SERENISSIMÆ  
REGINÆ MARIÆ  
CASIMIRÆ.

Cum Anno Domini 1676,

Post Expeditionem ZORAVNENSEM, LEOPOLIM  
SERENISSIMÆ SVÆ MAIESTATES,  
Mense Decembri aduenissent.

Dei Gratiâ, REX Inuictæ, Serenissime  
DOMINE.



HOC REGIÆ MAIESTATIS Titulo, Orbis  
quidem Vniuersi Gloriâ digno, sed Hostibus  
formidando; post tot sæuissima Bellorum  
exhaustosq; immensi planè operis labores, sal-  
uam, & incolumem, atque ab Annis Tri-  
ginta expectatæ Pacis, desideratissima solatia ferentem, ex  
Sacro Bello Reducem Maiestatem TVAM excipit, & salu-  
tat Leo;

B

tat Leo;



tat Leopolis, V R B S erga Reges Suos, Fidei semper illi-  
batae. Titulorum apud varias Gentes, Regnaq; , quibus  
Principes, & Monarchas suos dignantur, plurima diuersitas,  
Augustam eorum Maiestatem variè discernit, & condecorat.  
Caesares Romanos, semper Augustos Imperium habet: Gal-  
lia Christianissimos; Hispania Catholicos; Anglia quanquam  
iniusto praetextu, Fidei Defensores Reges suos indigitat. At  
verò Polonia Nostra, quanquam multis Principes suos ex  
Maiestatis praerogatiua Titulis ornasset; primo tamen Bello  
ad Chotinum, Vniuersae Christianitati formidando, contra  
Othomannos gloriosè perfuncta, ac omnino infracta; no-  
uum Regibus suis, Inuicti Titulum, apud Sanctam Sedem  
Apostolicam promeruit. Vicarius quippe Christi, penes  
quem, & Ecclesiae, & Regalium Titulorum Summa potestas  
est, GREGORIVS XV. Pontifex Maximus, Diuo Sigi-  
smundo Tertio Regis Inuicti Titulum, summo honore è  
Vaticano fastigio detulit. VRBANVS verò VIII. eius  
Nominis PAPA, incomparabilem gloriam, & felicitatem,  
Victorias, & Triumphos Diui VLADISLAI IV. Poloniae  
tum Principis summè aestimans; cum eum Romam è Belgio  
honorificè inuitaret, gloriosissimo eum Titulo Decus Se-  
ptemtrionis, Fidei Praesidium appellauit. Sublimi hoc, ac  
verè Augusto, Regis Inuicti Titulo, quanquam veteri Polo-  
nae Modestiae sensu, Regnum hoc abstinuit; Fauentes nihi-  
lominus Orbi Polono Superi, arcanà quadam destinatio-  
ne, TIBI illum Magni nominis Monarchae IOANNI III.  
R E G I Inuicto, vel ideò seruasse videntur; vt Regni huius  
Fortuna, quam infra dignitatis gradum, ingentium calami-  
tatum pondus deiecerat; per T E, ò R E X INVICTE! in  
Orbis facie, summâ gloriâ emereret. Quantumuis enim  
vestigari haud facilia in suis Reuolutionibus Fata, totas saepe  
Hostium vires, & quasi coniurati Orbis potentiam, ad emo-  
uendum funditus Regnum hoc, ab ipsis eius primordijs im-  
pulissent; semper tamen Dominus Exercituum, Cordatissi-

mos



mos Polonorum animos, eâ virtute armauit; vt potentissimos, Hostium, maximis prælijs victos, in Triumphum duxerint; cruentisq; eorum cladibus ad fastidium vsq; maduerint; & multitudine Captiuorum, quibus nec compedes, nec ergastula suffecerant, Vniuersam Poloniam impleuerint. Æuum hic antiquius non euoluo; nec Victorias, & Triumphos, ex omni genere Hostium Polonâ virtute relatos commemoro; Pomerana, Prussica, Theutonica, Dacica, Moldauica Trophæa, non computo: Immortali gloriæ suæ ad Byczynam, Kircholmum, Smolenscum, Telefinum, Triumphalia Opera relinquo: recenti dolore hiantia adhuc Patriæ vulnera, Corfunensia nimirum, Pilauecensia, Zamoscana, Zbarazensia, Zborouiensia, Berestecensia, Camenecensia, Transborystenica, Dacica, Suecica, Pannonica, Moschouitica, Scythica, Turcica Bella, & Arma, Hostibus intra Patriæ viscera admissis & sæpè Victoribus, Bellicosam Polonam Gentem, & Principes eius Reges Inuictos, ad Orbis inuidiam extulerunt. Præcipuè tamen ad Podhayce, in vltiori Russia, in Scythica, & contra Othomannos ad Chotinum maximâ Belli occasione, summa in TE Virtus Bellica, scientia rei Militaris, armorum gloria, & felicitas enituit: cum Gestis TVIS immortalibus, Orienti, Occidentiq; probâsses; quàm Poloni, & eorum Inuicti Monarchæ, frangi, vinciq; nesciant. Quanquam enim Potentissimus Orientis Imperator, ac vt verbis GREGORII XV. Pontificis Maximi vtar, Draco ille sæuissimus, Regnorum cadaueribus, sanguinibus ~~is~~ *Orientis* saginatus; non vnus tantum Poloniæ funestum meditatus excidium, iam & Germaniam, & reliqua Christiana Regna, totumq; Occidentis Imperium, cui nunquam non inhiat, immensâ spe deuorâsses; TVA, nihilominus, ô REX Inuictè! incomparabilis animi fortitudo, & armorum felicitas, insigni documento ostendit; hunc Terrorem Orbis posse terreri & vinci: cum TV Regum fortissime, Imperatoriâ tum Belli potestate Militiæ Regni Præfectus, exiguis longe-  
que



quæ imparibus Exercitus TVI viribus, validissimas Turcarum Copias; quæ locum naturâ, vallo, fossisq; & imminenti Castello munitissimum, Castris in immensum, productis infederant; supra omnem experientiaë Bellicæ spem, & modum; non inter Impedimenta, nec in saltu Caudino; sed aperto Marte, & in ore gladij expugnâsti; tantoque Hostium numero, partim cæso, partim capto, spolijs & Castris ingentibus potitus, Trophæa in ijs DEO VICTORI erexisti. Augustam hanc virtutem, & fortunam TVAM, biennium est, vt experimento SVO didicit, immani potentiaë confusus, acer, & Christiani sanguinis sitientissimus Turcarum Imperator. Quamuis enim ex ijs, quas iam olim Bello- rum voragine hausit tribus Orbis partibus, excitam sedibus suis, vniuersam prope Barbariem, Regionibus Nostris infudisset; Gentiumq; ferocissimis citeriorem Russiam, & Podoliam impleuisset; prudentissimo nihilominus Consilio TVO, Ô REX, quod in ordinandis Regni Copijs enituerat; cum Legiones Nostræ Superioribus Bellis attritaë, & exhaustaë, è Hybèrnis suis tempestiuè adesse non potuissent; Armorum Suorum nunc in Dacia à Sniatino; nunc versùs Camenecû, à Tarnopole; nunc in vltiori Russia, à Labun, & Międzyboze, diuersione factâ, metuq; interiecto, tantus ille Orientis Helluo, longiùs à Tyra, vltra Humanium non processit; Columnasq; Fortunæ suæ, in hac tristissima Cosacica ruinaë fauilla ponere satis habuit. Manus quoq; victas dedit Felicitati TVÆ, Vsseim Morawski Scytharum Lithuaniaë, qui in partes Turcarum, transierant, Ductor; concessitq; in manus TVAS, vnâ cum Oppido & Arce Barensi valida, cui cum Præsidarijs suis præfuerat. Ad Inuicti Nominis TVI Gloriam, Hohol Cosacica Militiaë Tribunus, cum Legione Braclaiensi; & Podoliaë, in obsequium venit. Vetus Militiaë, parereq; nemini suetus, Zaporouiensium Cosacorum Præfectus Sierko, minax ille, & continuus Scythiaë Timor, cum Trans-Boristenicis copijs, ad recognoscendum



10

TE Principem suum, ab Ostijs Borysthenis processit. Cæsi  
Rascouix, Curis & Auspicijs TVIS, Turcarum Præsidia-  
rij, Cohortesq; Nostræ eò inductæ. Crimenses & Nahaien-  
ses Scythæ, ex vltiori Russia, forti dexterâ pulsi. Oppida,  
& Arces vltioris Russia, ad Bohum, & Tyram Flumina  
sitæ, ex manu Hostium receptæ, & Regni Præsidijs firmatæ.  
Patrimonium Reipublicæ Vltior Russia, pro quâ paranda,  
retinendaq;, immensarum opum tantam vim, tantumque  
Nobilissimi Sanguinis fudimus; admirabili curâ, virtute,  
constantia, & fortitudine TVA, in obsequio Reipublicæ re-  
tenta; & licet non tota; in excidium nihilominus Macho-  
metani Dominij, tollendumq; externi Principis iugum, se-  
riò animata, & exulcerata, iuxta Arcanum illud, quo rerum  
Politicarum peritissimi norunt, quàm expediat, & quantum  
interfit: In virtute Beelzebub eijcere Dæmonia. Ab eodem  
virtutis, prudentiæ felicitatisq; TVÆ Genio, Terror ille  
venit; qui Anno superiori, Turcarum, Scytharumq; nume-  
rosos perculit Exercitus; cum quibus ferox ille, feroxq; Im-  
braim Passa, Tauricano Principi iunctus; dum in imbellem  
Turbam sæpe ex improviso defæuit; dum inermes, glebæq;  
adscriptos, in Barbaram Captiuitatem abducit; dum Arces,  
& Castella, quibus contra tantum discrimen, ægrè prouisum  
fuerat, demolitur, & solo æquat; iusto decernere TECVM  
prælio, & in aciem descendere haud vnquam ausus est; quin-  
imo vix Legionibus, Castrisque TVIS, aliquot trepidis ve-  
litationibus illatus, sædèque pulsus; elegit potius vitâ inco-  
lumi, Finibus Regni TVI, inglorius excedere; quàm Fortu-  
næ TVÆ vim, & Exercitus Poloni virtutem, dubio Marte  
experiri. Res porrò maximi negotij, Bellique formidandi;  
in quo Te Annus hic Atlantem Patriæ fortissimum reddidit;  
an non ingentis animi, summæ prudentiæ, & cordatissimi  
Pectoris TVI, illustre omni æuo præbuit documentum?  
an non Polonæ Militiæ Decus, roburq; Inuictum, Orbi spe-  
tatissimum fecit? Ducenta Millia armis, virisque & tor-  
mentis



mentis bellicis instructissimi Exercitus, Saytan Imbrain Pas-  
sa Martis Othomannici Dux Supremus, cum Selimo Giereij  
Thauricano Scytharum Principe, Regionibus Nostris, quæ  
Tyræ Flumini adjacent, infuderat; Copias haud infra Xer-  
xis numerosissimos olim Exercitus æstimandas; eâ animi  
destinatione, vt in Penetralia Regni TVI, ab hac parte alti-  
us irrumperet; obuia quæq; ferro, & igne depopularetur;  
ac velut vno hiatu omnia absorberet. Atrox id omninoq;  
horrendum, vbi latè percrebuit; fueratque quod iustè omnes  
percelleret, ad tantam inundationem Gentium; quarum iu-  
rati, & inexplebilis animi, ad excidium Nominis Poloni, ar-  
dore maximo ferebantur. Multorum consilia fuere, eorum  
potissimum, quos ob continua Bellorum pericula, animus iâ  
defecerat; tantam armorum hostilium vim quam longissime  
declinare. Alios metus inceserat, ne profectiois TVÆ Re-  
giæ contra Hostem tanta pernicitas, in Reipublicæ pernicië  
vergeret; veriùs ne fieret violentia quædam impellentium  
Factorum, quæ passim trahunt, vt præcipitent. Pleriq; fune-  
sta ominati, prout in dubijs pessimus est Augur Timor, indo-  
lebant TIBI Principi, ad Sacrum hoc Bellum profecto, ea-  
demque propè, quæ olim VRBANVS IV. Pontifex Maxi-  
mus Conradino, Neapolim contra Carolum Cæsarem pro-  
ficiscenti dixisse legitur, memorabant; Innocens hæc victi-  
ma ad Aras ducitur. Reliquis pro suo cuiusq; Genio, varia  
animo obuersabantur. Et erant quos pericula Fratrum, aut  
Propinquorum proprijs stimulis incenderent. Profusque o-  
mnes diuturnis Bellis exhausti, consumptique, tuta dissi-  
bant, & præsentia, quam vetera, & periculosa malebant.  
Consilijs huiusmodi in diuersa, animisq; distractis certum  
nihil decerni potuit: processissentq; in immensum meditame-  
ta hæc ambiguè differentium, audientium, timentiumque,  
donec labantes consilio Patres firmaret Author; nisi TV  
REX Magne, REX Inuicte, dubijs finem consilijs, animi TVI  
Magnitudine incomparabili fecisses; vitam & salutem TV.  
AM



A M cum Heroum fortissimis Bono Publico deuouens; ne-  
glectisque tutiora suadentium timidis dissuasionibus, suspi-  
rijs; & frustra gementibus verbis; Copias & Inuictum Pe-  
ctus illicò in Hostem mouens; ceu illud augustâ mente vol-  
ueres, quod Pòeta cecinit.

Occurritquè suo libens

Fato, nec queritur mori;

Rex est, qui metuit nihil.

Tanto animi ardore, iuisti obuiam Potentissimo Hosti; ut-  
què primum TIBI, cum Exercitu TVO in conspectum eius  
venire licuit; acerrimo confestim cum Machometanis Genti-  
bus congressu, stragem in ijs, dimicatione primâ haud exi-  
guam, ad Woymlouum prosperè fecisti: ob quam Musulma-  
næ acies exacerbatæ, tantoquè acriùs exardescentes, maximo  
rem prælio, & validissimis aggressionibus vrgere destinârunt.  
Continuò quippè Tauricæ Princeps, cum numerosissimis  
Scytharum copijs, Castris se TVIS propiùs admouit. Im-  
braim quoquè Saytan, cum alijs primoribus Turcarum, E-  
xercitum longè maiorem quam ex literis constabat, formi-  
dandâ acie Legionibus TVIS opposuit. Cumquè centena  
& amplius tormenta bellica, in stationes TVAS direxisset;  
munitionibus ad id, opere militari, vineisq; excitatis, gran-  
dine igneâ, tonitruisq; maximis, in Castra, & Exercitus TV-  
OS detonuit. Mugiebant continuò ingentes machinæ, cum-  
què ex ijs tonare non cessaret, verè Sathanas Passa: Deus  
Christianorum, horrenda illa missilia, Fidelibus suis innoxia  
fecit. Traiecère fluuium quoq; Suiecam hostiles copias;  
Tauricæquè Principis Filius, vicenis prope Tartarorum mil-  
libus eò traductis, id egit; ut non à fronte tantùm, sed à  
tergo quoq; Legiones TVÆ impeterentur. Coelesti nihilo-  
minus suffragio, & incredibili TVORVM virtute, sæpius ex-  
indè submotus Hostis; dum id toties frustra conatur, contra  
fortiter dimicantes, haud præualens reiectus est. Quo viso  
Othomannicæ acies in stuporem actæ; dum id altius mente



reuoluunt; quam strenuè, modica TVORVM Manus, ingentibus Scytharum Copijs vndiq; cincta, & ad angustias redacta, Remgereret; & quam inuicto animo confertissimis resisteret; attonitæ dixere, & eousque ingeminare non desistunt, quòd olim Pyrrhus devictis Romanis protulit: Non vt alijs Gentibus inest, sed verè cum iacenti Polono luctam esse, magisq; tunc metuendum. Ea quippe fuit Exercitui TVO, in summo rerum discrimine, animorum vis; ea in rebus fortiter gestis dexteritas, infractaq; Constantia, quamuis iniquo satis loco constiterit; vt illi fuerit necessitas in loco, spes in virtute, salus ex victoria. Tu verò vt Maiestatis, ita & Mentis Augustæ, REX, vnà cum supremis vtriusq; Gentis militiae Ducibus; per complures licet dies graui velut obsidione arctatus; præteferbas eundem per seria, per iocos animum; Orbiq; in re tam ancipiti probasti; Fortes & strenuos viros, etiam contra Fortunam insistere: perpetuisque Tuis vigilijs, inexhaustâ curarum serie; mirèq; attento ad omnia, prudenti, Diuinoq; planè animo; multa quæ naturâ impedita erant, consilio expediebas. Verbo dicam Regali Capite TVO, & exiguis Copiarum viribus, Fata Ciuium Gentis TVÆ complexus, par oneri tanto Hercules sustinebas. Indignatus proinde Rebus suis, versusq; in rabiem Hostis, continuis diebus tredecem, aliquot millia globorū, ex ingentibus Machinis Bellicis; insuper & aliquot Centena ignitarum, molisq; inusitatae glandium, in Castra Polona eiaculatus; postquam densissimo tormentorum fulmine, sulphuratisq; iaculis, Castrorum intima lacerasset; exploratis sapius, aperto quoq; Marte fortissimis TVORVM animis; Munitionibus, vallorumque Cortinis, fossisque ad vnus sagittæ iactum, Castrorum Tuorum munitioni admotis; producto ex industria paciscendi inter vtramque Gentem negotio, moxque interrupto; ac deinceps cum eâ, quam ante proposuerat, ineundi Fæderis Normâ reassumpto, Pacem primus petijt, TV quoq; REGVM Prudentissime, magno animo



animo contemplatus, recentique memoriâ tenens; Regnantium maxime egregios fines, quoties ignoscendo transigitur. Conscijs quoque sensus, & votorum Senatûs, Populiq; Poloni; Bonoq; Publico, quam maxime intentus, maluit securitati, antequam vindictæ consulere. Atque hæ sunt bene, & sapienter Imperantium Artes; Consilio Res externas moliri, Arma procul habere. Nam iuxta Politicorum Prudentissimi Dogma; Sapientibus quietis, & Reipublicæ cura; leuissimus quisque, & futuri improvidus, spe vanâ tumens. Haud quidquam profuit Hannibali, quanquam solerti, animoso, fortunatoque DVCI, Saguntinos inclementius habitos, ad extrema deduxisse. Dedit & REX Bardanes imprudentis Consilij pœnas; quod cum maximo Bello distineretur, in quo de totius Regni salute, Alea iacta vertebatur; insuper & alio, quanquam non æquè graui cum Seleucitis Bello, implicari se passus fuerit, qui in eum tamen dignas vindicijs offensas admisissent; differri nihilominus eas tantisper, Remq; opportunâ dissimulatione componi interfuerat. Sed ille Irâ magis, quam ex vsu præsentis accensus; viribus distractis, Hostium vires, & victoriam auxit, Regnoq; excidit. Poenitet nunc & Hispaniam Consilij sui; quod Philippus II. REX Catholicus, cum Belgis, aliquando iusto acrius egerit. Prouinciæ quippè, & Vrbes illæ longè felicius, & pacatius effloruissent; sumptusque illi immensi, in Bella tot Annorum erogati, non Belgij tantum, sed Asiæ quoque pretio suffecissent. Ita Hispani, qui ab ijs, quæ prætendebant, ne digitum quidem recedere voluerant; concedere nunc Decempedas, & integras Prouincias coguntur. Parthorum quanta olim Potentia! quantum in prosperis fiducia Ponderus! Eorum tamen Regi, qui rectè consultum, voluerant, salubria suasere; vt nimirum non tam Armis, quam mutuis potius amicitia Officijs Romanos sibi conciliaret; in itaque cum ijs societate, Res Domini sui, tantò firmitus stabiliret. Vologessen melius Societate Romanâ, quam



damnis mutuis, Genti Parthorum consulturum. Imperium Romanum, tam ingens, tam Augustum, Orbique Vniuerso Magnitudine potentiae formidandum, non aliter in immensum excreuit, Finesq; suos extremis Terrarum Finibus definiuit; nisi quod Gentes Varias, Immanes, Barbaras, Inquietas, sibiq; infestas, in societatem receperit; fueritque receptaculum, & vicinorum, & vitiorum. Nouerat Apex ille Orbis, & Triumphatrix Gentium Roma, Hostibus bene uti, acerrima in se populorum odia, in beneuolentiae Gratiam vertere: Orbis Terrarum opibus per Foedera Pacis ditari; atq; ex ijs Potentiae robur reddere inconcussum. At Conditor Noster Romulus, tantum Sapiencia valuit, vt plerosq; Populos eodem die Hostes, deinde Ciues habuerit; Caius olim Caesar in Senatûs Romani facie dixit. Regnantium hæc, & plura huiuscemodi Sapiientissimi Consilij Oracula, Regum Gloriosissime, Diuinâ mente TVA agitans; Pacem Regno huic, ab Annis Triginta desideratissimam, incomparabili Patriae Bono sanxisti, fecistiq;: pro qua Regali Throno TVO profundè affusi, Gratias Maiestati TVÆ agimus Immortales. Interpretetur hæc, pro suo quisq; sensu, & vt libet differat ex aduerso; verum agræ fauciaeque Reipublicæ quiescere oportuit, ne ipsâ curatione vulnera rescinderentur. Celebre illud Elogium, Marco Antonio Imperatori, summâ virtute, & gloriâ Principi, à calamo Historici Romani venit, quo nec sapienciâ, nec gubernandi peritiâ, nec animi Celsitudine Maiorem, Romani Fasces Caesarem habuere. Marcus Antonius ærumnis publicis, quasi Defensor obiectus est. Panegyrim hanc Magno Caesari datam, dum animo reuoluimus; cernimus ad oculum, & agnoscimus, Superum Nobis Fauentium ineffabilem Prouidentiam; quæ cum Regnum hoc ab extremo interitu vindicare; Urbemq; Nostram calamitatibus Publicis exhaustam, ab imminente Excidio liberare statuisset; REGEM TE Nobis tam bonum, tam Prudentem, curis, & laboribus tam inuictum, periculis tam

lis  
ali  
ha  
GL  
II  
bli  
po  
ST  
M  
inc  
Me  
tuo  
rat  
vt  
IO  
T V  
Ben  
Bell  
affe  
sang  
per  
qui  
sto  
ricu  
uict  
BEN  
con

Vot  
gæu  
A  
te, S  
TISS



lis tam imperterritum, tam felicem, coelitus dedit: præter quæ  
 alius, tantis, tamq; atrocibus, & funestis Reipublicæ Fatis,  
 haud dubiè succubisset. Securè proinde ad maius Augustæ  
 Gloriæ TVÆ Decus, verbis Historici vtar: **IOANNES**  
**III. REX POLONIÆ INVICTVS**, Ærumnis pu-  
 blicis quasi Defensor obiectus est. Etenim nisi ad illa Tem-  
 pora natus esset, profectò quasi vno lapsu ruisent omnia  
**STATVS POLONI**. Credo Diuinitus attributum, vt dum  
**MVNDI LEX**, seu Natura, aliudue quodpiam hominibus  
 incognitum mala gignit; **RECTORVM** Consilijs, tanquã  
 Medicinæ remedijs leniatur. Incomparabilem hanc Forti-  
 tudinem, prudentiam, Felicitatem TVAM Christianus mi-  
 ratur Orbis, Victor Veneratur Hostis: **LEOPOLIS**, ac  
 vt à Magno Nomine TVO, Nouum ei Nomen veniat  
**IOANNOPOLIS** Beneficiaria Ciuitas MAIESTATIS  
 TVÆ genibus aduoluta adorat. Fideles Subditi, vnà &  
 Beneficarij MAIESTATIS TVÆ sumus. Quam ex sacro  
 Bello Reducem, Saluam, & Incolumem, maximo lætitiæ  
 affectu excipimus. Empti sumus ex Lapide, plus dicam ex  
 sanguine MAIESTATIS TVÆ; quos vt vltimis Fatis eri-  
 peres, conseruaresq; non Ærario tantũ TVO, sed vitæ quoq;,  
 quin & Sanguini TVO REX OPTIME non pepercisti; Augu-  
 sto Capite TVO, pro Defensione Nostra, Maximis toties pe-  
 riculis obiecto, deuotoq;. Meritò igitur, hoc TE, REX In-  
 uictissime Titulo, Veneratur, & Salutat, **PRINCIPEM**, &  
**BENEFACTOREM** suum **LEOPOLIS**, vel Beneficio TVO  
 conseruata **IOANNOPOLIS**; verissimè enim Pòeta cecinit:

Qui validas Turres & Saxea Mænia ponit

Non facit ille Urbem; Qui fouet, ille facit:

Vota pro TE superis nuncupans; vt Orbi **POLONO** Lon-  
 gæuus; Felix, & Pacificus Regnes.

**AVGVSTO** hoc Titulo, Summâ Virtute, & felicita-  
 te, **SERENISSIMI REGIS DOMINI** Nostri **CLEMEN-**  
**TISSIMI**, gloriosè quæsito; TE quoq; **AVGVSTA** Nostra



REGINA INVICTISSIMA, Vrbs LEOPOLIS vel  
 IOANNOPOLIS effuso animorum gaudio excipit, & Sa-  
 lutat: votoq; Publico gratulatur, quod tantá SERENISSI-  
 MI REGIS Fortunâ, tantoq; Immortalis Gloriæ Plausu,  
 florenti, & incolumi, MAIESTATI TVÆ frui liceat. Me-  
 mini quàm optimè, Diuos olim Gentilium, vniuersis sapidif-  
 simis dulcoribus, in vnum Craterem congestis, Deam Cy-  
 belen honorâsse; quod eam Matrem Bonæ Spei habuerint.  
 Agimus id & Nos Urbis huius Ciues, & Incolæ: totq; in-  
 gentium curarum, cruentorumq; laborum, Bellicæ fortit u-  
 dinis, prudentiæ, felicitatis, SERENISSIMI REGIS  
 DOMINI Nostri CLEMENTISSIMI, dulcores omnes  
 suauissimos, immortalis gloriâ comprehensos; maximo dono  
 TVO AVGVSTA Nostra, gustuiq; sapidissimo offerimus;  
 Teq; BONÆ SPEI & PATRIÆ MATREM dicimus, eâ  
 votorum comprecatione, quam apud Polybium dignam  
 Throno reperi; Non excedas Terris videas Nepotem. Mi-  
 hi verò modicâ Nominis immutatione dicere liceat; Non  
 excedas Terris, donec FILIVM in Throno videas. Ac  
 vt inter hæc dulcia oblectamenta; quibus ex Immortali  
 Gloria, & Felicitate, SERENISSIMI REGIS Nostri  
 DOMINI CLEMENTISSIMI frueris; is etiam  
 MAIESTATI TVÆ Dulcor sit Maximus, vt  
 videas FILIOS FILIORVM TVO-  
 RVM, ore pariter, Cordeq;  
 Vouemus.



T  
 go y  
 lewsk  
 wicrn  
 Pánst  
 regál  
 sempe  
 SKA  
 CAT  
 pretex  
 lubo z  
 swoic





# DRUGIE WITANIE

Naiásnieyszego PANSTWA

KROLESTWA Ich Mości.

Po skończonych Szczęśliwie z Portą Otomańską  
Traktatach, pod Zorawnem.

Z Łáski Bożey

## NIEZWYCIEŻONY KROLV

Naiásnieyszy Pánie.

**T**ym Tytułem, ná wszystkie Swiat głośnym, á Nieprzy-  
 iacielom stráśanym; po Prácach, y Trudach Woien-  
 nych, w dobrym zdrowiu, z dobrym dziełem, miłe-  
 go y požádanego od Lat Trzydziestu Pokoju, Wászę Kro-  
 lewską Mość. P.N.M. ex Bello Sacro Reducem wita Lwow,  
 wierne záwsze Pánom swoim Miásto. Różne Národy y  
 Páństwa, różnymi Tytułami, Pánow y Monárchow swoich  
 regáluią. I M P E R I V M daie Tytuł Krolom Rzymkim  
 semper A V G V S T V S. KORONA FRANC V-  
 SKA, CHRISTIANISSIMVS. HISPANIA,  
 CATHOLICVS, ANGLIA, lubo niešťusznym  
 pretextem, Fidei Defensor, KORONA záś POLSKA  
 lubo záwsze znamienitymi, y w spániałyimi P A N O W,  
 swoich zdočilá Tytułami, po pierwszey iednak stráśney  
 B. wszytkie;



wszystkiemu Chrześcijaństwu z P O R T A O T O M A N -  
S K A Woynie, nie przełamana w Siłach swoich zostawczy,  
Nowy Tytuł, I N V I C T I, Pánom swoim v Stolicę S.  
Apostolskicy ziednała: bo ná ten czas Náywyższy Tytuło-  
dawca Biskup Rzymiski G R E G O R I V S X V .  
Z Y G M V N T O W I . S. Pámieći I I I . Krolowi Pol-  
skiemu, inuicti R E G I S Titulum posłał. V R B A N  
zás Osmy tego Imięnia P A P I E Z , Wyfoką Fortunę,  
Heroica facta, y Trudy Woienne S. Pámieći W L A D Y -  
S L A W A Czwartego, ná on czas Krolewicá, wyfoce po-  
ważając, gdy go z B E L G I V M do Rzymu zapraszał,  
wielkim y znamięnitym Titulem ozdobił, nazwawszy go  
w Liście swoim, Decus Septentrionis Fidei Præsidium.  
Ták wyfokiego y znamięnitego Titulu N I E Z W Y -  
C I E Z O N Y , lubo przez te czasy K O R O N A  
P O L S K A , przy Stáropolskicy skromności swoicy zá-  
niechala; zyczliwe iednak Orbi Polono Niebá, occulta, Fa-  
torum Ordinatione, Wielkiemu Imięniu W. K. Mości.  
I A N O W I T R Z E C I E M V , ták Wielki Tytuł  
záchowały: Rozumiem, nie dla inszey przyczyny; tylko że-  
byś W. K. Mość, ták nisko po te Látá posádzoną Naro-  
du Swoiego Fortunę; altius ab infimo, ná Widok Swiatá  
wyprowadził. Lubo ábowiem dowcipne in suis Reuoluti-  
onibus Fata, cały niemal Swiát z Potencyą swoią ná prze-  
lamanie Sił Polskich, á Condita P O L O N I A zordino-  
wały; záwsze iednak P A N Zastępow, tákimi Siłami P O -  
L O N O R V M pectora armavit; że z potężnych y  
Wielkich Nieprzyaciół swoich gloriose triumfowali: Krew  
Nieprzyacielską ad fastidium rozlewáli; Multitudine Ca-  
ptiuorum, ná ktore áni Kaydan, áni Więżenia niestawáło  
P O L S K Ę nápełniáli. Aże Stárych Wiekow nie wspo-  
mnie; y dawne pomineę Zwycięstwá, Tryumfy, Ktore Na-  
rod Polski, z rożnych, y potężnych Nieprzyaciół swoich  
odnosił; że zamilczę Pomorskich, Pruskich, Szląskich, Wo-  
łoskich



łoskich, Multańskich: że Byczyny nie wspomnie, ani Kir-  
cholmà, ani Smoleńska, ani Telezyny: Swięże Vulnera  
REIPUBLICÆ, Korszuńska, Pilawiecka, Zamoyńska,  
Zbárażka, Zborowska, Beresteczka, Kámieniecka, Vkrain-  
ska, Zadnieprska, Wołoska, Szwedzka, Węgiciska, Mo-  
skiewska, Tatarska, y Turecka Woynà, mając przycym  
Nieprzyaciół & intraneos, & Victores: Narod Polski, Wa-  
leczny y Odważny, Pánów zaś, y Monárchow Polskich  
Niezwyćieżonych, ad inuidiam Swiátu wystáwily. Oso-  
bliwie iednak ná Podháieckiey, Vkráínskiey, Tátárskiey,  
Tureckiey, y Choćimskiey Kámpániey, Męstwo, Ro-  
stropność y Fortuná W. K. Méi enituit pokazawszy,  
ORIENTI & OCCIDENTI; że POLACY  
Y MONARCHOWIE POLSCY, vinci & fran-  
gi nesciunt. Lubo albowiem Potentissimus Orientis Im-  
perator, á że słow GREGORII PAPÆ XV. zaży-  
ie, Draco ille sæuissimus, Regnorum Cadaueribus, & Ori-  
entis Sanguine Saginatus, nie tylko Państwom y Prowin-  
cyom Korony Polskiey funestum meditatus excidium,  
ale też wszystkie Rze(ze Niemieckie, y Occidentalne Impe-  
rium immensà spe devorásset; Męstwo iednak y Fortuná  
W. K. Méi, świeżo pod CHOCIMEM, iásnym dowodem  
probauit; hunc Terrorem Orbis posse terreri, & Vinci:  
gdy W. K. Mość na on czas Woyská Koronnego WODZ  
Naywyższy, szczupłą Ludu Polskiego Ręką, Wielkie Tu-  
reckie Woyská, ná obronnym od samey Natury Mieyscu,  
w Potężnym Okopie, y pod Fortelem siedzące; nád po-  
dobieństwo Experyencyey Wojenney; nie intrá Impedi-  
menta, ani in Saltu Caudino; ale w Otwártym Polu, do-  
był, zwyciężył, Więźniow nábrał, cały Oboz opánował, y  
w nim pod Namiotami Musulmáńskimi, zá Wielkie Do-  
brodźieystwo y Zwycięstwo DEO VICTORI po-  
dziękował. Doznał powtórnie tak dwuletney Kámpá-  
niey, Męstwá, y Fortuny W. K. Méi Cesarz Turecki, potę-  
żny.



żny, bystry, y ná krew Chrześciańską chciwy, y záiuszony  
Nieprzyaciel. Bo lubo że trzech części Swiátá, ktore iuż  
był Mieczem dawno záwoiował, exutam propé omnem  
Sedibus suis barbariem in laté patentes P O L O N I Æ  
Campos wprowadził; Narodami bitnymi, Vkráínskie y  
Podolskie Polá okrył; z Mądrey iednak W. K. Mści Woy-  
ská Ordinacyey, niżli się całe Woyská zimą znużnione, y  
pozno posilone ściągáć mogły; máiac wielkie diwersye w  
Wołoszech, od Sniatyńia; pod Kamieńcem, od Tarnopo-  
lá; w Vkráinie od Labunia, y od Międzyboża; nie śmiał  
daley Humańia od Dniestru postąpić; ale ná tym że miey-  
scu, tak wielki y Potężny Monarchá, Kolumny Szczęścia, y  
Wiktoryey swoiey, w Popiele Ruiny Kozáckiey postawił.  
Sprobował Męstwa y Fortuny. W. K. Mości Vśym  
Mürzá Moráwski; & impar Fortunæ, Bar z Eorteczá W. K.  
Mości, iáko własnemu Panu, y siebie Sámeo Arbitrio Vi-  
ctoris oddał. Ná Imię y ná Szczęście W. K. Mości, Ho-  
hoł z Podolskim y z Bracláwskim Polkiem przyšzedł, y dał  
się w poddaństwo: Atáman Kofowy Sirko, szedł vocatus od  
W. K. Mści, z Zadnieprską Milicyą in obsequium dawné-  
mu Pánu. Zá staraniem y Szczęściem W. K. Mści Præsidi-  
um Tureckie w Raszkowie wycięte, á Koronne wprowad-  
zione Krymskie y Nahayfskie Ordy, z Pol Vkráínskich spē-  
dzone. Miastá Vkráínskie nád Bohem y Dniestrem odebrá-  
ne, y Præsidijs Regni osádzone. Vkráiná, Patrimonium  
Reipublicæ, ná ktorey Vtrzymánie, KORONA P O L-  
S K A tak wiele Millionow wysypáá, tak wiele krowie Sy-  
now własných odważył; Oycowfskim staraniem, dzielno-  
ścią, y Szczęściem W. K. Mości in Obsequio Reipublicæ  
zatrzymána, á lubo nie wfsytká; ná wygubienie iednak  
Bifurmánfskiego Narodu, y Obcych Pánow obtentum, do-  
brze zákrwawioná. Y teć są przednich Státistow y Wo-  
jennikow Artes, in Virtute Bēelzebub eijcere Dæmonia,  
Doznały Męstwa, Vmiciętności, y Szczęścia W. K. Mści  
tak



tak roczney Kámpániey, Woyská Tureckie, y Ordy Tá-  
tarckie; z ktorými okrutny Imbráim Pálsa, z Hanem  
Krymskim w Vrywczą imbellem Turbam wojując; iner-  
mes, y glebæ adscriptos w Niewolę zabierając; Zamki y  
Fortece mnieysze nieopatrzony deplanując; nieśmiały ni-  
gdy z tak wielkimi Woyskami swoimi, aperto Marte in-  
aciem descendere, ale raczey raz kilka o Woyska, y Oboz  
W. K. Mości otarszy się, wolał zdrowie własne Vnosząc  
inglorius z Granic W. K. Mości Vstąpić; aniżeli Szcześcia  
W. K. Mości, y meśtwá sił Polskich dubio Marte expe-  
riri. Tegorocznią zaś Kámpánia, czy nie iasnym dowo-  
dem Szcześcia, Vmiećtności, y Odwagi W. K. Mości zo-  
stać? czy nie Oczywiscie Meśtwá, y dzielności Koronnego  
Rycerstwa wszystkim pokázuie? Dwakroć Sto Tysięcy lu-  
du Bisurmańskiego Saytan Imbráim Pálsa, Serdar Woysk  
Tureckich, z Selim Giercy Hanem Krymskim na Pokucie  
wprowadził; Woysko ledwie nie rowne Xerxesowemu;  
chcąc effusa barbarie, in Penetralia W. K. Mości, przez  
Pokucie, irrumpere; Mieczem y ogniem wszystko spu-  
stoszyc, y oraz wszystkich viuos deglutite. Strażna to  
była wszystkim Nowina; y było nad czym zádrzeć, widząc  
inundationem Gentium; sprzyśięgłych, y chćiwych na  
połknięcie Vtrápioney Polski. Były te in promptu  
Consilia v niektórych strwożonych ob continua pericula;  
iako naydaley trzymać się od Nieprzyaciela. Iedni się  
obawiając, aby ta prędka wyiazdu Waszey K. Mości  
na Nieprzyaciela pernicias, nie była in perniciem; a  
zgoła, żeby nie była iakás violentia impellentium Fato-  
rum, ktore pospolici: trahunt, vt præcipitent. A drudzy  
zle wroząc, iako to záwsze in dubijs pessimus Augur Ti-  
mor, załowali wyiezdziącego na Woynę Pana; y le-  
dwie tego nie mówiąc, co niegdy V R B A N Czwarty  
Papież, o iádącym do Neapolim Konradyńie, przeciwko  
Karolowi Cezarzowi mówił; Innocens hæc victima ad



Aras ducitur. Inſzi, inſze w tym mieli ſpeculacye. Ec-  
 erant quos pericula ~~inimicorum~~ <sup>Fraterum</sup>, aut propinquorum proprijs  
 ſtimulis incenderent; á zgoła ledwie nie wſzyſcy, Woy-  
 ną długą wyſilońi, y zniſzczońi, tuta differebant, & præ-  
 ſentia quàm vetera, & periculofa malebant. Takich, y  
 innych wiele dyſkursow było; y chwiały by ſię były co  
 wiedzieć poki, te chcących, y niechcących ná obiedwie  
 ſtrony dyſkuruiących Rady, donec labentes Conſilio Pa-  
 tres firmaret Auctor; gdybyś był W. K. Mość ſwoią Re-  
 ſolucyą nie uczynił końca; zdrowie ſwoie, rowno z inſzy-  
 mi ná Szanc nioſąc; żadnych dyſſuazyi, ani żalow, y  
 Kommiſeracyi nie ſłuchaiąc; y reſolutę zaraz ná Końiá  
 wſiadaiąc; iakoby to, do W. K. Moſci, Poëta niegdy  
 mowił.

Occurritq; ſuo libens  
 Fato, nec queritur mori:  
 Rex eſt, qui metuit nihil.

Stánałes W. K. Mość z Rycerſtwem ſwoim w Oczách  
 Nieprzyacielowi; y Szczęſliwie zaraz pod Woyńiłowem,  
 Máchometáńskich ludzi náráziłes: Czym Muſulmáni  
 exacerbati, y tym bárziefy furore exardeſcentes, generálną  
 potrzebę, y Szturmy gotowali. Bo zaraz Hán Krymſki,  
 z ſwoimi potężnymi Ordami, pod Woyſka W. K. Moſci  
 podemknał; á Imbráim Sáytan, z drugimi Paſzami, z  
 Woyſkami dáleko więkſzymi, niżli Liſty referebant, bli-  
 ſko ſtánał; y Sto kilkadzieſiat Dział in Conſpectu Woy-  
 ſká W. K. Moſci poſtawił; á niemięſzkaiąc Báterrye dla  
 Dział wſypawſzy; Ogniftymi Gránatami, y Piorunami ná  
 Woyſká W. K. Mói w Szykach ſtoiące, bez przeſtánku de-  
 tonuit. Strzelał wſtáwicznie Saytan, á Bog Chrzeſciań-  
 ſki ſam Kule roznoſił. Przeſzedł y Swięcę Rzekę Nie-  
 przyaciela; y Syn Hańſki z Ordami w kilkunáſtu Tyſięcy  
 wypra-



wypráwiony, áby nie tylko à fronte, ále y à tergo, Woy-  
ská W. K. Mości impeterentur; ále toties za łaską Bożą  
zniemala swoich kłeska reiecti, y wzięli zawſze dobry Re-  
pres. A widząc Bisurmani szczuple siły Polskie, y dosyć  
niewielkie Woyſko; á wvazáiąc iáko wszyscy odważnie  
czynili, iáko się mężnie z nim potykali: z wielkim podzi-  
wieniem mówili, y mówią, co niegdy o Rzymianách Zwycię-  
żonych Pyrrhus mawiał: Non vt alijs Gentibus inest,  
sed verè cum iacenti Polono luctam esse, magisq; tunc  
metuendum. Tak się bowiem mężnie Woyſká W. K.  
Mości sprawiły; y odważnie czyniły; lubo iniquo Loco  
stały; że im była Necessitas in Loco, Spes in Virtute, Sa-  
lus ex Victoria. Waszá zaś Krolewska Mość, Pan Nasz,  
z Wodzami Ich Mościami Oboygá Narodow, że wſzy-  
tkich Stron velut Obsidione przez dni Kilkanaście arcta-  
tus; miałes eundem, per Seria, per iocos animum; y po-  
kazałes wtey okazaey Swiátu: Fortes & Strenuos Viros,  
etiam contra Fortunam insistere; y vstawiczną pilnością,  
á niestęknioną pracą, Madrą y dziwnie biegłą w rzeczach  
rostopnością; Multa quæ naturá impedita erant, Consi-  
lio expediebas. Iednym słowem W. K. Mość, Osobą swo-  
ią Páńską, y garścią prawie odważnego Rycerstwa, Fata  
Reipublicæ, y Salutem Ciuium Narodu swojego piastowa-  
łes. A zátym zaiuszony Nieprzyiaćiel, przez dni Trzy-  
naście, kilka Tysięcy Kul z Wielkiey Armacy, y nád to  
kilká Set Gránatow, y Bomb Wielkich, w Oboż W. K.  
Mości wrzuciwszy; Kulami, Gránatami, y Bombami  
Máydan poorawszy, sprobowawszy po kilkakróć, y Bitwy  
w Polu; approfowawszy się z wielkim swoim Obozem ná  
skape Strzelenie z łuku do Approfow Koronnych; przecią-  
gnawszy tak długo Tráktát, y iuż prawie zerwawszy; á  
potym go, iáko y pierwsze swoje dekláracye reassumo-  
wawszy; primus Pacem petijt: Waszá też Krolewska Mość  
Pan Nasz, máiąc onę Regnantium Maximę w Swięczy  
Pamięci,



Pamięci, Bellorum egregios fines, quoties, ignoscendo  
transfigitur. Wiedząc Vota Senatūs Populiq; Poloni; a  
dobro Pospolite osobliwie wvazaiac, wolałś Wafzā Kro-  
lewika Mość, Securitati, antequam vindictæ consulere.  
Y teć są właściwe Regnantium Artes; Consilio res exter-  
nas moliri, Arma procul habere: bo iako vczy Polityk;  
Sapientibus, quietis & Reipublicæ cura, leuissimus quinq;  
& futuri improuidus, spe vanā tumens. Nie wiele wsko-  
rał Annibal, lubo, Mądry, Waleczny, y Szczęśliwy Wodź  
że ostro na Saguntyny nastąpiwszy wniwecz ich obrocił.  
Y Bardanes Krol, nie mądrze vczynił; że mając Woynę  
Wielką w ktorey mu szło o całe Krolestwo, w drugą Woynę,  
lubo mnieyszą wplatał się z Seleucitami, ktorzy lubo  
go byli vrazil; miał iednak czasowi się accommoduiac, po-  
glądzić wszystko; ale Bardanes irā magis, quam ex vsu  
praesenti accensus; dał przez to gorę Nieprzyjaciółom swo-  
im, y vtracił Krolestwo. Załue dotąd HISPANIA  
że tak ostro na Niderlańczyki REX CATHOLICVS  
PHILIPPVS Wtory następował; bo by do tad całe,  
y spokojne Państwo mieli; y tymi pieniędzmi, co ie na  
Woynę wydali, nie tylko Belgium, ale y samę Asia mogli  
byli zapłacić. Y tak HISPANI inżym pretensyi, na  
piadź nie pozwalaiac; teraz swoje łokciami y Arszynami  
tracić muszą. Potężni byli niegdy y szczęściu vtaiacy  
Parthowie; Krolowi iednak ich dobrze radzano; aby ra-  
czey przyiaźnią, niżli Woyną Rzymiány mogli sobie znie-  
wolić; a Ligę z nimi vczyniwszy, barżiey się vmocnił.  
Vologessen, melius societate Romanā, quam damnis mu-  
tuis Genti Parthorum consulturum. Monarchia Rzym-  
ska, ono nasławnieysze na Świecie Państwo, przed kto-  
rey drżał Świat potęgą, tym vrosło, tym swoy szeroki  
rozłog przeciągnęło; że różne Natody, y nie chętnę, y nie-  
przyiazne, y grube, y dzikie, y nie sworne, do siebie przyi-  
mowało; fuitq; Receptaculum, & Vicinorum, & vitio-  
rum

tum  
prz  
cyh  
się  
tum  
host  
▼ Se  
xim  
mię  
laski  
za k  
żenie  
Agra  
curat  
nikar  
Wiel  
sposo  
R Z  
blicis  
wa, y  
nad t  
chca  
zatra  
Mąd  
śliwe  
okru  
cznie  
W. K  
PO  
defen  
eslet,  
PO I  
di Le  
tum,



rum. Vmiał Rzym on Sławny, Hostibus benè vti; Nie-  
przyjaćioły transformować w przyjaćioły; a dostátki ob-  
cych Państw do siebie per Fœdera Pacis gárnać; y potym  
się nimi zmacniac. At Conditor Nolter Romulus, tan-  
tum Sapientiã valuit; vt plerosq; populos eodem die  
hostes, deinde Ciues habuerit; mowił niegdy Caius Cesarz  
w Senacie Rzymkim. Takie, albo insze Regnantium Ma-  
ximas W. K. Mość iáko Pan Mądry mając ná dobrej pá-  
mieći, Pokoy od Lat Trzydziestu w Polsce pozadány, z  
laski Bożey, Państwow y Narodowi swoiemu sprawiłeś:  
zá który W. K. Mości Panu Nászemu Miłościwemu vni-  
żenie dziękuiemy. Niechay inszi mowią, co chcą; ale  
Ægræ, sauciaq; Reipublicæ quiescere oportuit, ne ipsá  
curatione, vulnera rescinderentur. Chwalił ieden Chro-  
nikarz Rzymki M A R C V M A N T O N I V M. Cesarzá  
Wielkich Cnot Pána, nád ktorego, ani w rozum, ani w  
sposobność do Rządow, ani w vmyśl Pański, nie miał  
R Z Y M większego: Marcus Antonius, ærumnis pu-  
blicis, quasi defensor obiectus est. Ná te Historyká slo-  
wa, y my reflexya uczyniwszy; widziemy y vznawamy  
nád soba wielką opátrność laskáwego Niebá; ktore nie-  
chcąc zagubić Korony Polskiej: y tego vbogiego Miastá  
zatrócić; dało Nam W. K. Mość, Pána tak dobrego, tak  
Mądrego, tak pracowitego, tak nieustrázonego, tak szczę-  
śliwego: bo inszy, pewnieby tẽmu w takie nieszczęsne, y  
okrutne Reipublicæ Fata, nie podolał. Záczyń bešpie-  
cznie słow Historyka tego, ku większey ozdobie y slawie  
W. K. Mości zazyię: IOANNES TERTIVS REX  
POLONIÆ INVICTVS, ærumnis publicis quasi  
defensor obiectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus  
esset, profectò, quasi vno lapsu ruissent omnia STATVS  
POLONI. Credo diuinitus attributum, vt dum Mun-  
di Lex, feu Natura, aliudue quidpiam hominibus incogni-  
tum, mala gignit: Rectorum Consilijs, tanquam Medi-  
cinæ



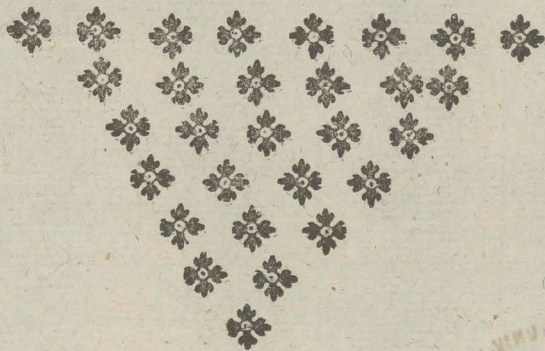
cinæ remedijs leniatur. Ták wyfoką W. K. Mości Páná Náfzego Fortunę Rozum, Vmieiętność y Męftwo, Chri- ftianus miratur Orbis, Victor Veneratur hoftis: L E O- P O L I S, Beneficiaria Ciuitas W. K. Mości genibus ad- uoluta, adorat. Iešteśmy wierni Poddáni, Oraz y Bene- ficiarij W. K. Mości Páná y Dobrodźciá Náfzego Miło- ściwego z Woyny Świętey, Saluum & Incolumem, z wiel- ką radością witaemy. Empti fumus ex Lapide; rzekę wię- cey; Empti fumus ex Sanguine W. K. Mości, ná których Konferwacyą, nie tylko Pańskiey fwoiey Szkátuły; ále y włafnego zdrowia, włafney Krwie fwoiey W. K. Mość nie záłowaleś; głową fwoią zdrowie Náfze od wfzelkiego Niebepieczęńftwá ták wielekroć záftoniwfzy. Słufznie tedy tym Tytułem Niezwyciężony K R O L V. W. K. Mość Páná y Dobrodźciá Náfzego Miłościwego wita L E O P O L I S, álbo łáfką Wáfzey K. Mości conferua- ta I O A N N O P O L I S. Zycząc W. K. Mości do- brego y długoletniego zdrowia, Szczęśliwego y fpokoy- nego in Annos & Tempora Pánowánia.

**T**Akim Tytułem, Wielkim Męftwem, y Szczęściem Iego Krolewskiey Mości Páná Náfzego zárobionym. Wáfzę także Krolewfká Mość, Niezwyciężoną K R O L O- WA, Páni Náfzá, Miáfto L W O W, ábo I A N P O L z radością y wesoło wita; winfzuiąc Wáfzey Krolewskiey Mości, Pániey Náfzey Miłościwey, tak wyfokiey Iego K. Mości Páná Náfzego Fortuny, y Sławy Nieśmiertelney, przy dobrym zdrowiu. Pomnię dobrze, że oni Bogowie Pogánfcy wfzytkie flodyczy w iedęń fkupiwfzy Roftu- chan, ná přeńt Boginiey Cybeli oddáli, dla tego, że ją zwáli Matrem Bonæ Spei, Mátką dobrej nádzieie. Y My Lwowiánie te wfzytkie, krwáwey Prace, trudow Woień- nych, Odwagi, Męftwá, Vmieiętności, y Szczęścia Iego Krolewskiey Mości Páná Náfzego, fmaki, w iednę flodycz  
nieśmier-



19

nieśmiertelney Sławy żebrawszy, nie komu inšemu, tylko  
W. K. Mości Pańicy Naszey prezentuemi; á oraz Wászę  
Krolewską Mość, Matrem Bonæ Spei, & Patriæ, Mátką  
dobrey Nadźicie, Mátką Oyczyzny nazywamy: Zycząc te  
go Wászey Krolewskiej Mości Pańicy Naszey Miłościwey  
co v Polibiuszá pro Throno znalazłem. Non discedas  
Terris, videas Nepotem: iedno tylko ostátńie Słowo Ne-  
potem odmięnie; a rzekę: Nieodchodź Wászá Kro-  
lewská Mość, z Swiátá, áż Syná ná Thronie obaczysz. A  
żebyś Wászá Krolewská Mość Pańi Naszá Miłościwa  
między tymi słodyczámi, Szczęścia, y Sławy Iego Krole-  
wskiej Mości Pána Naszego Miłościwego, ieszcze y tę  
słodycz, y pociechę miałá: Videas Filios Filio-  
rum Tuorum, Syny Synow swoich oglądać  
Wászey Krolewskiej Mości Pańicy ná-  
szey Miłościwey Sercem  
y vsty Zyczę.

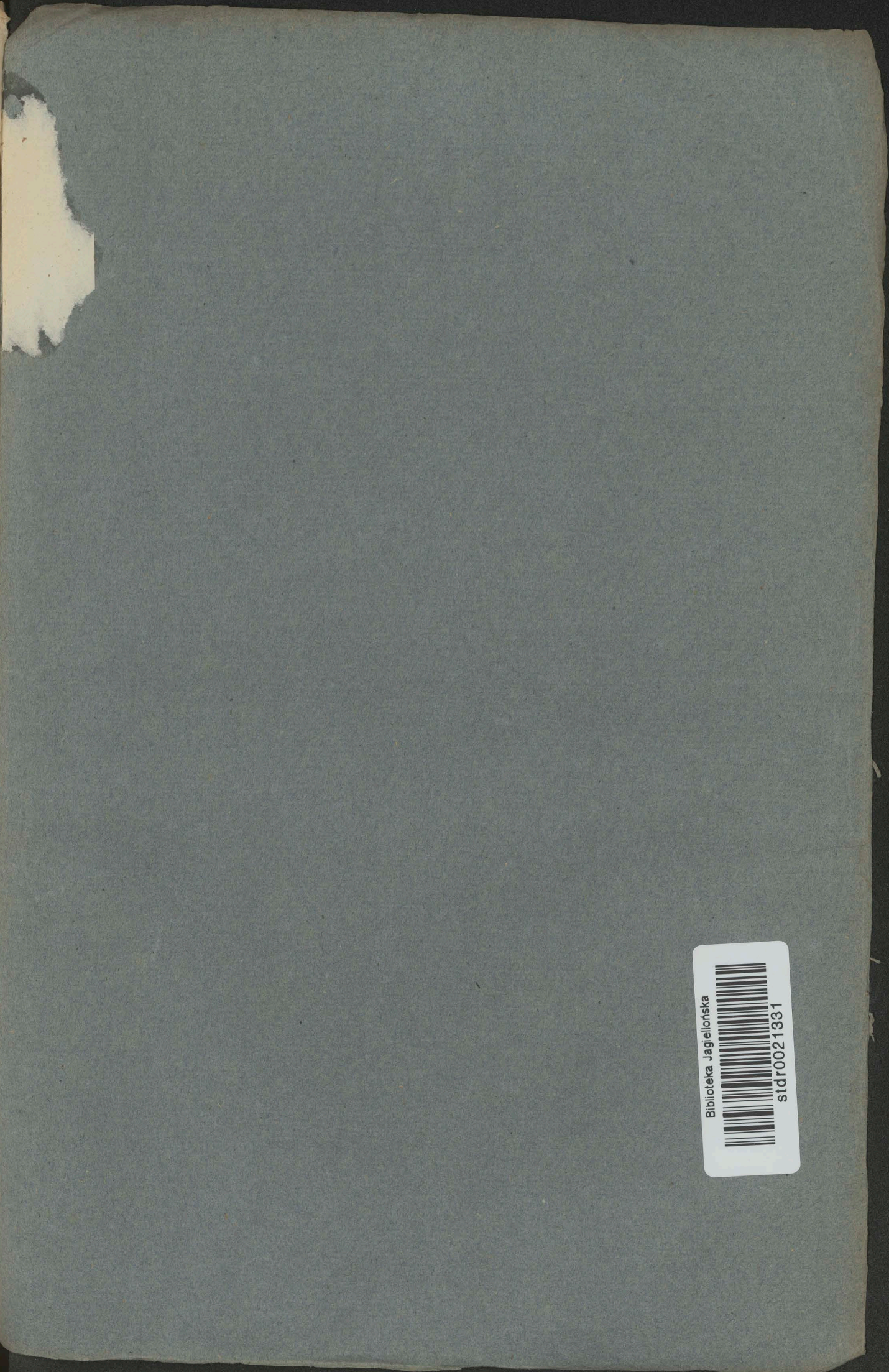









Fragment of text from the adjacent page, including the letters 'W' and 'U'.



Biblioteka Jagiellońska



str0021331



